

TIME FOR TALES

ของเล่นโต้ตอบอัตโนมัติ สำหรับเด็กพิการทางสายตา

ลักษณะผลงาน

ของเล่น Interactive Toy สำหรับเด็กพิการทางสายตา ของเล่น ได้จำลองโลกนิทานที่มีตัวละคร และเมือง โดยผู้เล่นสามารถฟังและโต้ตอบผ่านการสัมผัสของเล่น

ชมคลิปแนะนำผลงาน

ผู้พัฒนา

นางสาวภาดา โพธิ์สอาด (พี)

นายสุพล แควกวารี (ปาล์ม)

นางสาวพิชฌนาพร วิมลสาระวงศ์ (พีช)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

Time for Tales

ของเล่นโต้ตอบอัตโนมัติสำหรับเด็กพิการทางสายตา เมื่อนำตัวละครไปต่อกับฐานดินแดน จะเกิดเสียงการเล่าเรื่องโต้ตอบกับผู้เล่น

Pain Point

- ได้ทดลองเป็นคนตาบอด 3 ชม. ทำให้ถูกคิดและเริ่มสนใจปัญหาของคนพิการทางสายตา
- พบว่าเด็กพิการทางสายตา (ระดับประถมต้น) ยังไม่ค่อยมีของเล่นที่ช่วยให้เรียนรู้และส่งเสริมจินตนาการ

ช่วงกระบวนการพัฒนา ก่อนเข้าโครงการ

- พัฒนาใน Senior Project เพราะสนใจเรื่องของเกม และ อยากช่วยเหลือผู้พิการทางด้านสายตา
- ส่งแข่ง NSC เข้ารอบสุดท้าย

ปรับปรุงเรื่องเซนเซอร์ที่ใช้จนทำเป็นโมเดลแล้วไปทดสอบที่โรงเรียนสอนคนตาบอด

พบปัญหาเรื่อง Relationship ระหว่างเด็กพิการกับของเล่น เริ่มพัฒนารูปร่างผลงานให้ไม่เป็นอันตรายต่อน้องๆ (ver.2)

ทดลองใช้เสกโก้และโมเดลพลาสติกเพื่อสร้างตัวอย่างผลงานที่มีรูปร่างเฉพาะตามเนื้อเรื่อง(ver.3)

ปรับเป็นรูปแบบไม้ให้น้องสัมผัสวัสดุที่เป็นมิตรมากที่สุด ปรับสัดส่วนของสิ่งต่างๆ ให้สอดคล้องกับความจริง ปรับผิวสัมผัสผลงานให้มีความหลากหลาย

STEP 3

STEP 4

GOAL!

ผลที่เกิดขึ้น

- ผลงานอยู่ระหว่างทดลองใช้ เพื่อพัฒนาให้เหมาะกับเด็กพิการทางสายตาที่สุด
- ได้รับรางวัล Merit Award และ Best Presentation Award ผลงานประเภท Design ณ เมืองโทเบ ประเทศ ญี่ปุ่น (i-CREATE 2017)
- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรมสะอาด การประกวดนวัตกรรมแห่งประเทศไทยครั้งที่ 17 Thailand Innovation Awards 2017 (TIA 2017)

START!

“

Time for tales แปลงง่าย ๆ ก็คือ ตอนนี่ถึงเวลาเล่านิทานแล้วนะ ซึ่งพอขึ้นชื่อว่านิทานก็มักจะเป็นเรื่องสวยงาม ก็เลยคิดว่า มันถึงเวลาแล้วนะที่น้องๆ คนตาบอดทุกคนจะได้รับสิ่งดีๆ ถึงเวลาแล้วที่เขาจะได้เจอกับสิ่งดีๆ เจอกับของเล่นแบบใหม่

”

แรงบันดาลใจ...ครั้งหนึ่งเมื่อฉันตาบอด

Time for tales มีจุดเริ่มต้นมาจากแรงบันดาลใจของ “พี” นิสิตชั้นปี 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ไปชมนิทรรศการ Dialogue in The Dark ที่จามจุรีสแควร์ ซึ่งการได้ทดลองเป็นคนตาบอดอยู่ 3 ชั่วโมง ทำให้เธอเกิดแรงบันดาลใจ ที่อยากจะพัฒนาผลงานเพื่อช่วยเหลือคนกลุ่มนี้ขึ้นมา

“เราคิดแค่ว่าคนตาบอดลำบาก แต่ไม่เคยรู้ว่าเขาลำบากขนาดไหน จนไปนิทรรศการ นั้น ได้ทดลองเป็นคนตาบอดที่มองอะไรไม่เห็นเลย 3 ชั่วโมง ทำให้รู้ว่ามันลำบากมาก ๆ และ น่ากลัวมาก ๆ เลยคิดว่าอยากทำอะไรเพื่อพวกเขาบ้างค่ะ” พีเล่าถึงแรงบันดาลใจ ซึ่งเมื่อ บวกกับความชื่นชอบของเล่นเป็นทุนเดิม ทำให้เธอตัดสินใจทำของเล่นสำหรับคนตาบอด

พีพัฒนา Time for tales ขึ้นเพื่อเป็น Senior Project โดยแรกสุดนั้น เธอพัฒนาเป็น บอร์ดเกมบล็อกกระดาษรูปทรงสี่เหลี่ยมที่สามารถโต้ตอบกับผู้เล่นได้ และมีส่วนที่เป็น ซอฟต์แวร์เป็นแอนดรอยด์แอปพลิเคชัน โดยพีสร้างเรื่องราวของนิทาน (Content Story) และ อัดเสียงเอง แต่เมื่อนำไปทดลองกับผู้ใช้จริง คือ น้องๆ คนตาบอดโรงเรียนธรรมิกวิทยาก็พบว่าน้องส่วนใหญ่ไม่มีสมาร์ตโฟน ทำให้พีเลือกตัดผลงานในส่วนซอฟต์แวร์ออกไป ก่อนจะส่งผลงานเข้าประกวด NSC 2017 ซึ่งสามารถผ่านเข้าไปถึงรอบสุดท้าย และต่อยอด ด้วยการเข้าร่วมโครงการต่อกเล่าให้เติบโตใหญ่ ปี 5

แก๊งงานหัวขวิด พิชิตใจ USER

เมื่อเข้าร่วมพัฒนาผลงานกับโครงการต่อกเล่าฯ Time for tales ได้รับคำชมจาก กรรมการว่าแนวคิดดี แต่ตัวผลงานจำเป็นต้องปรับแก้ไม่น้อย ทั้งในแง่ของงานอิเล็กทรอนิกส์ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ นั้นทำให้พีต้องชวน “ปาล์ม” รุ่นน้องคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“พีช” รุ่นน้องคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้ามาร่วมทีม โดยปาล์มรับผิดชอบ อิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด ขณะที่พีชเข้ามาช่วยเรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งการได้ร่วมงานกับเพื่อนต่างคณะ ต่างสาขาวิชาชีพ นอกจากจะร่วมหัว จมท้ายเพื่อพัฒนาผลงานแล้วทั้งสามยังต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวจากการทำงานคนเดียวมาเป็นการทำงานเป็นทีมที่ต้องปรับจูนความคิดร่วมกัน มากขึ้นเพื่อผลสำเร็จของงาน

“เข้ามาได้คอมเมนต์เยอะมาก เพราะงานไม่ตอบโจทย์คนพิการ เลยต้องปรับปรุงหลายอย่าง แล้วก็มีการเทคโนโลยีที่ใช้ ตอนนั้นใช้ เซ็นเซอร์ที่ไม่ค่อยโอเค ตอนหลังได้รับคำแนะนำให้เปลี่ยนเป็น RFID แทน และมีเรื่องรูปร่างที่เดิมเป็นบล็อกสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ ซึ่งยากสำหรับน้อง คนตาบอดเวลาเล่นจริง” พีอธิบาย

จนมาถึง Time for tales เวอร์ชัน 2 เรียกว่าเป็นการรื้อสร้างใหม่ ทั้งหมด ทั้งปรับตัวเซ็นเซอร์ให้ดีขึ้น เปลี่ยนรูปร่างผลงานจากสี่เหลี่ยม เป็นทรงกระบอกเพื่อให้ผู้ใช้เล่นง่ายขึ้น ภายใต้คำแนะนำของพีก็ ณิชชา โรจนวิโรจน์ ประธานกรรมการผู้จัดการและผู้ก่อตั้ง บริษัท บล็อกซ์ พ็อพ แจกักต์ ผู้ผลิตของเล่นสำหรับเด็ก ก่อนที่ทีมจะทำเป็นโมเดลไปทดสอบกับ

“

ต่อไปถ้าต้องเริ่ม
โปรเจกต์ใหม่ๆ
กระบวนการคิดพวกนี้
น่าจะยังอยู่ และทำให้
สามารถทำโปรเจกต์ได้
อาจจะไม่ได้เจอปัญหา
แบบนี้แล้ว แต่วิธีการคิด
วิธีการดีลกับปัญหา
จะเปลี่ยนไป

”

น้อง ๆ โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ ซึ่งภายหลังปรับแก้
ผลงานและนำไปทดสอบทีมก็ได้ใจที่ยิ่งใหญ่กลับมา นั่นคือการ
ปรับผลงานให้มี Relationship กับผู้ใช้มากขึ้น โดยเฉพาะรูปทรง
ที่ไม่ควรเป็นอันตรายกับน้อง ๆ ซึ่งการได้ทำงานกับผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการผลิตของเล่นและผู้ใช้จริงนี้ ทำให้ทีมได้เรียนรู้มากมาย

“ตกใจค่ะ (หัวเราะ) เพราะคิดว่าเราก็ทำดีพอสมควรแล้ว
เราเก่งประมาณหนึ่งแล้ว พอเจอพี่ก็จึงได้รู้ว่าเราไม่เก่งเลย
เหมือนเราไม่รู้โลกความจริงเลยว่างานเราต้องพัฒนาอีกเยอะ
มาก เขาสอนเรื่องการทดสอบกับน้อง ๆ คนตาบอดว่าควรทำ
อย่างไร ควรทำ mock up แบบไหน ควรสัมภาษณ์เด็กและ
คุณครูอย่างไร วิธีการสังเกตพฤติกรรมการเล่นของน้องทั้งหมด
เวลาน้องเล่นให้ดูด้วย ดูแม้กระทั่งองศาของมือ เช่น ถ้าเขา
ต้องยกมือขึ้นเป็นเพราะเขาเล่นไม่สะดวกหรือเปล่า ยอมรับว่า
พวกหนูทั้งเครียดทั้งกดดัน งานมันเยอะมาก ก็ต้องพยายาม
คุยกัน แล้วพัฒนามาเรื่อย ๆ” พี่กล่าว

แม้งานจะหนักจนให้ห้อย แต่ด้วยความปรารถนาที่จะ
พัฒนาผลงานของตัวเองให้สำเร็จเป็นรูปธรรม และสามารถ
ช่วยเหลือน้อง ๆ คนตาบอดได้จริง ก็ทำให้ทั้งสามมุ่งมั่นพัฒนา

Time for tales ไปสู่เวอร์ชัน 3 ที่ทีมโคซแนะนำให้ปรับผลงานเป็นรูปแบบเลโก้
พลาสติก และเวอร์ชัน 4 ที่เปลี่ยนวัสดุเป็นไม้ เพื่อผิวสัมผัสที่เป็นมิตรต่อผู้ใช้
พร้อมทั้งปรับสัดส่วนของโมเดลให้สมจริงมากขึ้น

Time for Smile

ถึงวันนี้ Time for tales ได้รับการการันตีผลงาน ด้วยรางวัลชมเชย Best
Presentation จากการประกวด i-CREATE¹ ณ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสิ่งตอบแทน
ความมุ่งมั่นตั้งใจของทีมที่มีต่อผลงานนี้ตลอดมา

มากกว่านั้น Time for Tales กำลังจะแปรสภาพจาก Senior Project ไปสู่
ผลงานที่ใช้ได้จริง โดยพี่และเพื่อนจะทำโครงการระดมทุนเพื่อบริจาคผลงานชิ้นนี้
ส่งมอบรอยยิ้มและความสุขให้กับน้อง ๆ 5 โรงเรียนต่อไป

“ไม่เคยทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันแบบนี้มาก่อน หลัก ๆ คือได้เรียนรู้กระบวนการ
ทำของชิ้นหนึ่งว่า design thinking process เป็นยังไง ได้เรียนรู้ business model
ว่าต้องทำอย่างไร ได้ลองทำสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ได้เจอพี่ ๆ นักวิจัย ได้เจอพี่ที่
เป็นเจ้าของธุรกิจ ได้เจอนักธุรกิจคนอื่น ๆ ได้เจอ CEO เราก็เลยได้แนวคิดใหม่ ๆ
ได้วิธีการคิดใหม่ ๆ เยอะมาก เหมือนตอนแรกพียู่เท่านั้น พอเข้าค่ายต่อกล้าฯ
ก็ขึ้นมาแบบนี้เลย (ทำมือประกอบเป็นกราฟชัน) คือเปลี่ยนไปเยอะมากค่ะ”
พี่ทิ้งท้าย

¹ การประกวดโครงงานสิ่งประดิษฐ์สำหรับคนพิการและผู้สูงอายุของนักศึกษาในระดับนานาชาติ (Global Student Innovation Challenge for Assistive Technology: gSIC-AT) ภายในงานประชุมวิชาการนานาชาติ เรื่อง วิศวกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ครั้งที่ 11 (11th International Convention on Rehabilitation Engineering & Assistive Technology: i-CREATE 2017)

